

„Mano vyrai jau visai apie darbą nebegalvoja, tik tuokiasi ir tuokiasi“, - prasidėjus rudeniniui sunerimo AB „Panevėžio keliai“ statybos direktorius Arvydas Zapalskis.

KELIO žmonės

PIRMIEJI LEIDIMO METAI

2008 m. gruodis

Nr.3

www.paneveziokeliai.lt

Naujas iššūkis: daug dirbt, kad išliktume stiprūs

Baigiasi itin įtempitas 2008-ųjų metų darbų sezona. Baigta S.Dariaus ir S.Girėno viaduko rekonstrukcija, žvyrkelių asfaltavimo programos darbai ir eismo saugumo priemonių diegimo šalies keliuose projektais, įdiegta nauja asfalto klojimo technologija „karštas ant karšto“.

Apie besibaigiančius ir būsimus metus kalbamės su AB „Panevėžio keliai“ generaliniu direktoriumi Virmantu PUIDOKU.

Anicetas PRANSKŪNAS

- Kokie 2008-ieji metai buvo AB „Panevėžio keliai“ įmonių grupė?

- Metai buvo ir sunkūs, ir geri. Sunkūs taip pat buvo, kad teko įveikti daug sudėtingų darbų per labai trumpą laiką. Vėlyvas pavasaris, dėl įvairių priežasčių delsiams pasirašyti rango darbų sutartys lėmė, kad daugelio svarbių projektų vykdymą pradėjome jau ipusėjus darbų sezonus.

Smagu, kad šitokį krūvį išlaikėme. Pajamų prasme 2008-ieji metai buvo bene patys geriausi įmonių grupės gyvavimo istorijoje. Jeigu 2007 metais konsoliduotos grupės pardavimo apimtys siekė 1 milijardą 80 tūkstančių litų, tai šiai metai tikimės

Parašas po foto.

ne blogesnių, bet dar geresnių rezultatų.

- Ar gali būti, kad dėl ekonominės recesijos kitų šalių ir Lietuvos rinkose įspūdingais rezultatais džiaugsimės negreit?

- Tai neišvengiamai. Ekonominė križė verčia labai atsargiai prognozuoti. Bendras ekonominis nuosmukis tikrai neaplenks ir mūsų. Ne pašlapstis, kad statybos ir nekilnojamojo turto rinkos išgyvena ne pačius geriausius laikus. Bendraja prasme darbo visi turėsime mažiau. Pajamų - taip pat.

Dėl ekonominės nuosmukio 30-40 procentų planuoja mažinti kelių programų finansavimą. Tai reiškia, kad aštrėja konkurencija. Konkurencija ir taip buvo didelė, o dabar pereina į

labai agresyvų etapą, kurio metu kai kurių įmonių laukia bankrotas. Dėl šių priežasčių privalome ieškoti būdų, kaip sumažinti kaštus. Bijau, kad neišvengsime ir nepopuliarių sprendimų. Tokių, kaip darbuotojų skaičiaus mažinimas, atlyginimų mažinimas.

Vienas ūkio šakas šie negatyvūs procesai palies smarkiai, kitas - mažiau, ir tai pajus kiekvienas iš mūsų. Kita vertus, yra pasaulinė kovos su ekonominėmis krizėmis praktika, liudijanti, kad jokios krizės nesitęsia amžinai. Mes esame pakankamai stiprūs, kad ši sunkų metų išgyventume. Svarbiausia - tinkamai jam pasiruošti.

Šie procesai jau prasidėjo. Žiemos periodu neturėsime galimybės suteik-

ti darbo žmonėms, dirbantiems pagal terminuotas darbo sutartis, gali tekti atsisakyti kai kurių pensinio amžiaus darbuotojų. Šie žmonės, nepaisant jų indėlio į bendrovės vystimasi, turi pajamų šaltinių. Darbas šiandien itin svarbus žmonėms, kuriems reikia išlaikyti šeimas, auginti vaikus. Jeigu 2008-aisiais per dešimt mėnesių vidutinis darbo užmokestis, palyginti su 2007 metų tuo pačiu laikotarpiu, išsaugo 26 procentais, tai 2009-aisiais reikia vilti, kad jis nesumažėtų.

Reikia galvoti apie tai, kad krizė baigsis. Jeigu teisingai jai pasirengsite, negatyvūs procesai mus palies minimaliai.

- Kokios prognozės statybos ir nekilnojamojo turto srityje, kur veiklą vysto

2 p.

Adolfas Véjelis - čempionas ir pasaulio rekordininkas

Anicetas PRANSKŪNAS

Buvęs ilgametis AB „Panevėžio keliai“ darbuotojas Adolfas Véjelis Archangelske (Rusijos Federacija) vykusiam veteranų svarčių kilnojimo Pasaulio ir Europos čempionatuose iškovojo pasaulio čempiono vardą bei pagerino pasaulio rekordą.

64-erių Adolfas Véjelis iš Archangelsko parsivežė devynis apdovanojimus. Savo amžiaus grupėje svorio kategorijoje iki 75 kilogramų suniaatletis buvo geriausias svarčio stūmimo ir svarsčio rovimo rungtynėse bei dvikovėje, taip pat buvo pripažintas Europos ir pasaulio čempionu ilgojo ciklo varžybose bei tapo M.V.Lomonosovo vardo turnyro nugalėtoju.

Visose rungtynėse A.Véjelis kėlė 16 kilogramų svarstį. Svarsčio rovimo rungtynėje jo rezultatas buvo 132 kartai, svarsčio stūmimo - 96 kartai, dvikovėje - 162 pakėlimai. Ilgojo ciklo

varžybose A.Véjelis svarstį iškėlė 61 kartą.

A.Véjelis pasakojo, kad spalio 9-13 d. vykusiose varžybose Lietuvai atstovavo keturiese: jis pats, svarsčių kilnojimo federacijos prezidentas Gintaras Vilniškis iš Panevėžio rajono, Bronius Stankevičius iš Pakruojo ir biržietis Jonas Grynas. Visi dalyviai pasiekė puikių rezultatų.

Iš viso čempionate įvairaus amžiaus grupėse ir svorio kategorijose dalyvavo 300 vyrų ir 50 moterų.

„Dar taip nera buvę“, - džiaugėsi iš varžybų grįžęs buvęs AB „Panevėžio keliai“ greiderio mašinistas. Vyras pasakojo aktyviai sportuoti pradėjės prieš dvejus metus, kai išejo į pensiją. Anksčiau laurus skindavo tik skreperininkų ir greideristų varžybose, kurias rengdavo kelininkai. Nė vienos varžybos nepraeidavo be virvės traukimimo ir svarsčių kilnojimo rungtynių.

5 p.

Ant pakylos - Adolfas Véjelis, pasiekęs absolūciai geriausią varžybų rezultatą (Archangelskas).

TRUMPALI

Įmonė turi finansų ir ekonomikos direktorię

Įmonės finansų ir ekonomikos direktoriė D.Blaškienė.

Naujausia vyr.buhalterė tapo R.Sinkevičienė.

Nuo 2008 m. rugsėjo 22 d. AB „Panevėžio keliai“ turi Finansų ir ekonomikos direktorię. Ja paskirta ilgametė bendrovės vyriausioji buhalterė Danutė Blaškienė. O vyriausiaja buhalterė paskirta buvusių jos pavaduotoja Roma Sinkevičienė.

Danutė Blaškienė įmonėje dirba nuo 1978 metų, taigi šiemet šventė šioje bendrovėje 30-ies metų darbo sukaktį. Roma Sinkevičienė, palyginus su savo mokytoja ir kolege, - dar naujokė. Ji bendrovės buhalterijoje dirba nuo 2000-ųjų metų.

„Romai vyriausiaja buhalterė pasiūliai aš pati. Daug metų dirbome kartu, ji tikrai daug ko išmoko ir yra verta šios pareigybės“, - sakė D.Blaškienė.

Padalinio vadovo biografijoje – tūkstantis kilometrų kelių

Mečislavas Cibutavičius.

2008 m. gruodžio 12 d. kolegos spaudė rankas į užtarnautą polisių išeinančiam darbų vykdymo padalinio vadovui Mečislavui Cibutavičiui.

„Paskaičiavome, kad Mečislavas rankas pridėjo prie kelių, kurių bendras ilgis galėtų būti apie tūkstantį kilometrų“, - padėkos kalboje sakė AB „Panevėžio keliai“ statybos direktorius Arvydas Zapalskis.

Pastaraisiais metais M.Cibutavičius dažniausiai vadavavo kelio dangos paviršiaus apdorojimo darbams. Paskutinis jo vykdytas stambus projektas – paviršiaus apdorojimo darbai Panevėžio ir Utenos regionuose.

M.Cibutavičius įmonėje pradėjo dirbti 1966 metais darbų vykdytoju, vėliau - vyriausiuoju darbų vykdytoju ir padalinio vadovu.

Laboratoriujos darbuotojams asfalto kvapas tapo kasdienybe

Anicetas PRANSKŪNAS

LAUKIA NAUJA AKREDITACIJA

„Niekada nesakyk niekada. Dirbu gamyboje ir privalau išmamyti apie chemines medžiagas, nors mokykloje chemijos nemégau ir dievagoausi, kad niekada nedirbsiu gamyboje. Matyt taip buvo lemta. Vyras juokiasi, kad beprasmiškai iš ryto kvépinuosi, nes grįžusi iš darbo kvepiu tik asfaltu“, - gyvenimo pamoką išmoko penkerius metus AB „Panevėžio kelai“ laboratoriujos vadove dirbantis Rita Kiršienė.

Šiuo metu dešimties žmonių laboratoriujos kolektyvas baigia darbus ir rengiasi ilgomis žiemomis atostogomis.

„Sezonas buvo itin sudėtingas. 2007 metais pasikeitė statybinių medžiagų ir kelių statybos produkty kokybės reikalavimai, pakito bitumo emulsijos standartai, todėl teko rengti visiškai naują projektinę dokumentaciją, susijusią su statybinių medžiagų sudėtimi. O kur dar darbas objektuose“, - kalbėjo R.Kiršienė.

Kiti metai, nepaisant ekonominės krizės, nebus lengvi. Jau kovo mėnesį bus pradėti rengti projektais naujiems mišiniams, kurie reikalingi 2009 metų sezonui, o metų pabaigoje laukia laboratoriujos akreditacija, kuriai dar reikės pasiruošti.

„2009-aisiais tikėjomės įsigytį naujos įrangos, tačiau dėl sudėtingos ekonominės situacijos šis procesas išaldytas“, apgailestavo laboratoriujos vedėja.

BLONDINĘ VYRAI LYDĖJO ŠVILPIMU

Kitų metų kovą sukančia 14 metų, kai dabartinė AB „Panevėžio kelai“ laboratoriujos vadovė R.Kiršienė pradėjo dirbti įmonėje.

„Mane įdarbino A.Butkūnas, kai tik apsigyniau diploma. Įdarbino tik todėl, kad laukiaus kūdikio. Perspektyvos buvo labai miglotos. A.Butkūnas patikino, kad man grįžus po vaiko auginimo atostogų pačios įmonės iš viso gali nebebūti. Išėjo visiškai kitaip“, - tuomečius įvykius prisiminė laboratoriujos vadovė.

R.Kiršienė pasakojo, kaip baigiantis atostogomis pradėjo darbo ieškotis kitur, tačiau inžinerių kelininkų poreikius tuomet nebuvu didelis.

„Paskambinai Vidai, kuri dirbo sekretore. Susižinojau, kada bus direktorius ir nuėjau. Šis pasitikslino, ar noriu dirbti, ir ar tiks laboratoriija. Davė man mėnesį. Tiki vėliau sužinojau, kad Albertas Kurulis, tuometis laboratoriujos vadovas, atliko savo valymo funkciją. Jam padedant įmonė atsikratydavo atsikritinių žmonių. Manės kiti

klausinėjo, ar aš, tokia jauna, nebiju dirbtu su sudėtingo charakterio žmogumi. Mano atvejis buvo kitoks. Su A.Kuriliu sutarėme kuo puikiausiai. Bendrauti su vyrais buvau įpratusi, iš visos studentų grupės, baigusios kelių statybos specialybę, buvau vienintelė moteris“, - prisiminais pasidalijo R.Kiršienė.

Jauna, patrauklą moterį netruko pastebėti vyrai. Išėjusią iš laboratoriujos kieme pasitikdavo vyrių švippimas ir pašaipos: „Atėjo ilgakojė blondinė ir galvoja, kad kelininkė bus“. Apie tai, kad į jauną ilgakoję niekas rimtai nežiūrėjo, praslinkus porai metų Ritai papasakojo pats A.Butkūnas.

LABORATORIJA BUVUSIĄ ŠLOVĘ IŠSAUGOJO

„Kai pradėjau dirbti, laboratoriujas buvo įskūrusi S.Kerbedžio gatvėje, garažuose. Patalpos buvo šildomas tik 1-2 mėnesius per metus, dirbome su paltais. Néra ko nė lyginti su salygomis, kurias turime dabar“, - kalbėjo laboratoriujos vedėja.

Rita Kiršienė šiltai atsiliepia apie buvusius vadovą ir mokytoją. Pasak jos, A.Kurilis buvo idėjinis laborantas, kuris nedarė jokių nuolaidų kokybės rodikliams. Ir naujovių labai daug jnešė. Iš Rusijos lietuviškomis dešromis apsiginklavęs parsiveždavo naujų prietaisų, įrangos. Panevėžio kelių laboratoriujas jau tada turėjo didžiulį autoritetą, kaip ir jos vadovas.

Už dešras įsigytą įrangą kiek vėliau, vykstant laboratoriujos atestavimo procedūroms, vos kojas nepakiko:

„A.Kuriliu laboratoriujas buvo kaip mylimas kūdikis, kiekvienas priešais, nors ir susidėvėjės ar moraliai pasenės, buvo branginamas ir saugomas. Atvykusi komisija aptiko daug senių pirmą kartą atestuoti atsisakė. Teko atsisakyti sentimentų ir gerokai prareinti inventorių“.

Šiandien AB „Panevėžio kelai“ laboratoriujas ne tik atestuota, bet ir akredituota, jos tyrimų išvados pripažištamos visoje Europoje. Laboratoriujas atlieka kelių statybos medžiagų ir kelių statybos gaminijų kokybės kontrolės ir savikontrolės tyrimus, betono gaminijų kontrolė ir savikontrolė, rengia statybinių mišinių sudėties projektus.

Laboratoriujas teikia paslaugas AB „Panevėžio kelai“ grupės įmonėms bei išorės užsakovams, laboratoriujos išvadomis pasitiki užsienio kom-panijos. Iš išorės užsakovų labatorijos vedėja paminėjo UAB „Utenos melioracija“, kuri vykdo Utenos regioninio savaryno rekonstrukcijos darbus, finansuojamus ES lėšomis, UAB „Panevėžio ryšių statyba“, VĮ „Panevėžio regiono kelai“, Ignalinos atominė elektrinė.

Laboratoriujos kolektyvas. Pirmoje eilėje iš kairės: A.Butkevičienė, A.Šiaučiulienė, J.Švelnė, antroje eilėje iš kairės: P.Jankauskas, A.Gudaitis, R.Dagys, R.Kiršienė, L.Gabrys, E.Žilaitis.

KOLEGOS VIS DAR PATEIKIA SIURPRIZU

Dabartinis laboratoriujos kolektyvas, pasak Ritos Kiršienės, labai jaunatviškas ir draugiškas. Nepaisant to, kad drauge tenka dirbti įvairių kartų atstovams, atmosfera labai geroniška.

„Taip jau atsitiko, kad mūsų kolektyvas itin palankus jauniems žmonėms. Net AB „Panevėžio kelai“ darbuotojų vaikai vasarą čia dirba“, - pasakojo Rita Kiršienė. O mokosi jaunimas iš ilgametės darbuotojų.

Amžiumi vyriausia laboratoriujos darbuotoja Alvyra Šiaučiulienė. Jos darbo stažas – beveik 40 metų. Pasak R. Kiršienės, ilgametė darbuotoja tiesiog sutverta šitam darbui. Jos pareigos reikalauja preciziško tikslumo. Naujokams prieikia laiko suprasti, kaip mikronų tikslumu galima prietaiso adatą privedti prie bitumo mėginio, kaip reikalauja procedūros. Alvyrai šis darbas sekasi puikiai.

„Alvyra, dirbo prie visų valžių, bet nei laikas, nei pasikeitimai jos regis nepaliėt. Jaunatviška, geranoriška. Iš labai moka rūpintis savimi, todėl net profesinės ligos, kurios gresia laboratoriujos darbuotojams, dirbančiams su potencialiai pavojingomis medžiagomis, prie jos nelimpia. Atrodo, kad žmogų gerai pažisti, o ji nuolat pateikia siurprizų. 65-erių išlaikė egzaminus ir igijo vairuotojo pažymėjimą, pradėjo vairuoti automobilį. Tai net gerokai jaunesniems žmonėms kartais būna sudėtinga“, - kalbėjo Rita Kiršienė.

VAIRUOTOJAS TAPO INŽINIERIUMI

Egidijus Žilaitis, kuriam gruodį sukako 45 metai, yra antras pagal

amžių ir darbo stažą laboratoriujos darbuotojas.

Panevėžio kelių valdyboje ir laboratoriuje pradėjės dirbti varuotoju, Egidijus Žilaitis tapo rūmų inžineriumi ir atlieka išvažiuojamuosis tyrimus objektuose. „Darbu atsidavęs visą sielą“, - taip kolegų apibūdino laboratoriujos vadovė.

Jekaterina Švelnė – buvusi praktikantė, atėjo dirbti į laboratoriują baigusi studijas. Rusijos krizės metu dirbo gamybinėje bazėje pas Donata Deksnį svėréja, vėliau grįžo į laboratoriują. Dabar Jekaterina augina dvynukus ir jau sugrįžo į darbą.

46 metų Angelė Butkevičienė atėjo iš „Ekrano“ įmonės, kai laboratoriujai labai reikėjo chemiko, kuris gali dirbti su nuodingomis medžiagomis. „Angelė priskiriu prie jaunimo, nes dirba tik antrus metus. Pati visku domisi, todėl labai greitai išmoko, kokie darbo nebijo“, - šiltai apie kolegę atsiliep Rita Kiršienė.

IŠUGDĖ „KIETUS“ SPECIALISTUS

Pasakodama apie jaunosios kartos laboratoriujos darbuotojų Lauryną Gabry, Rita Kiršienė užsiminė, kad šio žmogaus ateitis – kelių statybos objektuose. AB „Panevėžio kelai“ Laurynas pradėjo dirbti grįžęs iš Didžiosios Britanijos.

„Nelengvas darbas užsienyje regis išmokė nebijo jokių sunkumų. Mes laboratoriuje stengiamės išmokti ir išmokyti atlikti visus darbus, kad prieikus galėtume vienas kitą pakeitti. Laurynas – vienas iš tu, kuris gali pakeisti bet kurį kolegą. Be to, jis atsakingas už įrangos priežiūrą ir patikrą“, - pasakojo vedėja.

Paulius Jankauskas – dar stu-

dentas, KTU Panevėžio instituto vakarienėje skyriuje studijuoją statybą. Pasak laboratoriujos vadovės, jaunulis buvo priimtas dirbti su betono gaminiais. Ilgametė laboratoriujos darbuotoja Nijolė Lingienė metus rengė P.Jankauską šiam darbui.

„Dabar Paulius pas mus yra kiečiausias betono specialistas. Ir dėl savo kruopštumo tapo visų mūsų sąžine, o akreditacijos metu yra atsakingas už auditą“, - nuotaikai bendradarbi apibūdino Rita Kiršienė.

ŠOKO TERAPIJA EFEKTYVI

Penkerius metus laboratoriuje dirbantis Laurynas Gabrys į pagalbą pasivietė savo bičiulį Aurimą Gudaitį. Naujas darbuotojas netruko jaunosis.

„Šis jaunas kokybės vadybininkas yra prisidęjęs prie visų mūsų kokybės vadovo pataisymų. Jokių sunkumų neišsigando. Vos pradėjus dirbti teko vienam vykti į Latviją ir savarankiškai atlikti tyrimus. Su-sitarkė. Perspėjovę kolegas Aurimas ir kitoje srityje. Pirmasis iš jaunų laboratoriujos vyrių sukūrė šeimą. Vestuves atšoko spalį. Tuo mat metu statybinių medžiagų specialistas studijuoją magistratūroje“ – pasakojo Rita Kiršienė.

Šoko terapiją teko iškesti ir jauniausias laboratoriujos darbuotojui Robertui Dagui. Susirugs kolegi ir mokytojai Angelei Butkevičienei, tik pavasarį pradėjusiam dirbti specialistui teko visas darbo kūvis, kuris šiemet sezono metu buvo itin didelis. Anot Ritos Kiršienės, R.Dagys dar negali pakeisti bet kurio darbuotojo, tačiau orientuojasi jau neblogai.

Naujas iššūkis: daug dirbti, kad išliktume stiprūs

Atsisiųsti įmonių?

- Situacią nekilnoamojo turto srityje galima apibūdinti kaip labai grėsmingą. Nuosmukio padarinus labai sunku prognozuoti, nes neaišku, kiek užsiėtės sunkusis krizės laikotarpis. Tai priklauso nuo bendros ekonominės situacijos. Šiandien nekilnoamojo turto rinka apmirusi, nes bankai jokiomis salygomis nebekredituoja nei nekilnoamojo turto vystymo įmonių, nei potencialių turto pirkėjų. Projektai, kurių perspektivos neaiškios, bus stabdomi laukiant geresnių laikų, o vystomi tik tie, kurie gali atnešti naudos su mažiausia rizika.

Statybų sektorius paslaugų poreikis taip pat labai sumažėjęs. Sustojo ne tik

gyvenamojo būsto statyba, bet ir komercinės bei gamybinės paskirties projektų vykdymas. Statybos bendrovės šiandien turi daug problemų dėl apyvarčinių lėšų stygiaus. Iš dalies tai susiję su neleistinai vėluojančiaisiai atskaitymais už suteiktas paslaugas. Didžiausiai skolininkai - valstybės ir savivaldybių biudžetai.

Panevėžio statybos trestas 2008-aisiais žada itin gerus veiklos rezultatus, tačiau skirtingai negu ankstesniais metais, 2009-aisiais darbų apimtys gali gerokai sumažėti. Turime rimtų abejonių dėl bendrovės „Constructus“ veiklos perspektivų. Šios įmonės veiklos nerentabilumo problemą atėjusi krizė dar pagiliino. Ekonomikos augimo laikotarpiu ši įmonė galėtų išsi-

kapstyti savo jėgomis, o sąstingio salygomis vargu ar tai įmanoma.

- Kokios perspektivos kelių statybos ir remonto srityje?

- Perspektivos kol kas miglotos, nes valstybės biudžetas nėra patvirtintas. Tikėtina, kad šalis mastu kelių infrastruktūros projektų finansavimasis mažes net 200 milionų litų. Įvertinus tai, kad 2009 metų valstybės investicijų projekte numatyta 1,27 milijardo litų finansavimas, tai labai didelis skaicius.

Kol kas žinomas tik kai kurios biudžeto eilutės. Pavyzdžiu, 2009 metų žyrykelių asfaltavimo projektams bus skirtas 221 milijonas litų. Lietuvos transseuropinės reikšmės automobilių kelių ir automagistralių pralaidumo ir techninės būklės gerinimui numatyta 240,55 milijo-

no litų ES Sanglaudos fondo parama.

Mūsų bendrovė 2009 metais tės AB „Lietuvos geležinkeliai“ užsakymu vykdymus IX Kretos koridorius tiltų rekonstrukcijos darbus, Panevėžyje vykdys V.Alanto gatvės tilsinio nuo Tilvičio g. iki Saviliškio g. statybą. Pasiura ysta sutartis su Vilniaus miesto savivaldybės administracija dėl Lazdynų tilto rekonstrukcijos, esame paskelbti laimėtojais Vilniaus vakarinio aplinkkelio I etapo statybos darbų konkurse.

Palyginti su 2008-aisiais metais, šis objektų sąrašas labai trumpas. Reikia tikėtis, kad sėkminges pasirodysime ir kituose konkursuose, jeigu tokie bus skelbiami.

- AB „Panevėžio kelai“ pardavimai, be antrinių ir asocijuotų įmo-

nių, 2008 metais gali siekti 315 milijonų litų. Ar pavyks išlaikyti buvusių darbų apimtis bent kelių statybos srityje?

- Tikimybė maža, bet ji yra. Tai priklausys nuo daugelio jau išvardintų veikinių ir nuo mūsų pačių. Neturime moralinės teisės nuleisti rankų. Tik sisteminės darbas ir optimali bendrovės veiksmų politika gali iš visai šaliai blokos situacijos padėti mums išeiti su mažiausiais nuostoliais. Todėl linkiu vienims po švenčių grįžti į darbą nusiteikus optimistiškai ir darbingai.

Ačiū visiems už pastangas praėjusį darbų sezoną. Linkiu pailsėti, pabūti su brangiausiais žmonėmis ir sukaupti jėgų naujiems iššūkiams, kurie mūsų neišvengiamai laukia Naujaisiais me-

2009-ieji – santūraus optimizmo ir didelių darbu metai

Baigiantis 2008 metų darbų sezonui apie veiklos rezultatus ir perspektyvas kalbiname Almantą Pupeli, AB „Panevėžio keliai“ Rokiškio filialo direktoriu.

Anicetas PRANSKŪNAS

- Kokie buvo 2008-ieji metai Rokiškio filialui?

- Manau, kad tai rekordiniai metai. Statybos montavimo darbų apimtys, preliminariais duomenimis, sieks apie 71 mln. Lt. Išskaitant ir medžiagų pardavimus, mūsų apimtys bus apie 80 mln. Lt. Tokiu metu tikrai dar nebuvu. Rekordiniai šie metai ir pelno prasme.

Taip pat labai smagu, kad darbai vyko sklandžiai. Nebuvu tokio objekto, dėl kurio reikėtų verstis per galvą, iš principo kažką keisti, nestandartiškai organizuoti. Sakyčiau, kad visus darbus atlikome gana lengvai.

- Kokius išskirtinius objektus norėtumėte paminėti?

- Kaip išskirtinių objektų galėčiau paminėti J.Basanavičiaus gatvės Utenoje remontą. Darbų apimtys siekė 9 mln. litų. Tai objektas, kurį darėme savarankiškai. Sudėtingas jis tuo, kad J.Basanavičiaus gatvė Utenoje yra pagrindinė, transporto srautas labai didelis, todėl asfaltavimo darbus teko atlikti ir naktimis.

Lapkričio pabaigoje baigėme Pramonės gatvės Utenoje remontą. Oficialiai šis objektas vadinas kelio Utena–Tauragnai–Kirdeikiai rekonstrukcija. Vykdėme šį projekta drauge su UAB „Aukštaitijos traktas“.

- Gyvename sudėtingu laikotarpiu, kai keičiasi LR Vyriausybė, šalį krečia ekonominė krizė. Kokios perspektyvos?

- Šie metai buvo geri, o kas laukia ateityje, dar nežinia. Turime pasirašytų sutarčių, kurios sudaro apie penktadalį 2008 metų darbų apim-

ties. Vyksta diskusijos, ar mažinti finansavimą kelių infrastruktūrai. Jeigu mažinti, tai kiek ir kuriems regionams.

Kasmet nuo pat pavasario pradédavome paviršiaus apdorojimo darbus, kurių apimtys siekdavo 10-15 mln. Lt. Šiandien dar nėra iššūkia, ar tie darbai bus vykdomi. Politikai gali sugalvoti kelių programos lėšomis pradeti kamštyti biudžeto skyles, ir darbo sumažės visiems kelininkams, o gali būti atvirkščiai.

Kiekviena nauja vyriausybė mėgsta revizuoti įvairias programas ir gali sugalvoti jas keisti. Taigi prognozės - nuo pesimistinių iki optimistinių. Jeigu ES lėšomis finansuojami projektai bus vykdomi, 2009 metų darbų apimtys gali net pranokti šiūlymes.

Iš naujų ES lėšomis finansuojamų projektų norėtusi paminėti tarptautinius projektus, kuriuos Lietuva planuoja vykdyti drauge su Latvijos Respublika. I minėtų projektų zoną patenka ir Utenos, ir Zarasų rajonų keliai. Tikėtina, kad ir mūsų filialas galės juose dalyvauti.

- Kokios kolektyvo nuotaikos, baigiantis tokiems produktyviems metams?

- Nuotaikos, manyčiau, normalios, darbingos. Gaila, neturėsime tiek darbo žiema, kaip buvo praėjusiais metais, todėl su sezonišiais darbuotojais atsisveikinsime iki pavasario. O šiaip mūsų kolektyvas stabilus. Džiaugiamės, kad kasmet ateina vis daugiau jaunimo, kuris laikui bégant galės pakeisti mūsų veteranus. Daugelis stipendininkų, pasibaigus sutartiniam 3 metų laikotarpiui, kurį jie įsipareigojo dirbtį imonėje, neketina skubėti kitur.

Parašas po foto.

Rokiškyje mes vis dar esam vieni patraukliausių darbdavių darbo užmokesčio prasme, motyvacinės sistemos efektyvumu ir darbo sąlygomis. Sparnus kilnoja tas jaunimas, kuris dar neleido Rokiškyje šaknų, nesukūrė šeimos. Yra tokiai, kuriems norėtusi gyventi ir dirbtį dienamiame mieste, bet šis procesas natūralus.

- Vasarą Rokiškio gamybiniuje bazėje vyko remonto darbai. Kokie jie?

- Įsigijome naują pastatą, kuriamo įrengėme sandėlį, todėl mechanizacijos skyriuje bus geresnės darbo ir pollio sąlygos. Įrengsime patogias buities patalpas. Potruputį remontuojamė ir administracijos patalpas. Manau,

kad darbo sąlygos yra sudarytos tikrai neblogos.

- Ko norėtumėte savo kolegomis palinkėti artėjančių švenčių proga?

- Pirmiausia norėčiau visiems padėkoti už pastangas ir nuoširdų darbą. O palinkėti - darnos ir ramybės namuose, šeimose, galimybų realizuoti save tose veiklos srityse, kurios atrodo patraukliausios.

Kuro kolonėlės karalienė moteriškos kompanijos nepasigenda

Anicetas PRANSKŪNAS

Daugiau kaip 40 metų kuro kolonėlėje dirbanti AB „Panevėžio keliai“ Rokiškio filialo kuro sandelininkė Kristina Dumbrienė kitokio darbo ir gyvenimo sakosi neįsivaizduojanti. „Visą gyvenimą darbe bendrauju vien su vyrais“, - kalbėjomo moteris.

Tuo metėje KSV-7 Kristina Dumbrienė pradėjo dirbtį 1965 metais Stasiūnų karjere registratore. Ten dirbo per žiemą, o vėliau padėjo atlikti niveliavimo darbus kelyje Obelai-Panėvėžys. Darbą degalinėje pradėjo 1966-aisiais.

„Labai prasta būdytė buvo sukalta, o kuro talpos virš žemės“, - karjeros kuro sandėlyje pradžią prisiminė moteris. Pasikeitė ir degalinės vaizdas. „Prastos būdytės“ vietoje dabar šiek tiek erdvėnis pastatėlis, kuri pastatė Julius ir Juozas Šarnai. Brolių jau nebéra tarp mūsų. Dyzelino talpos požeminės, kaip ir reikalauja aplinkosaugos bei priešgaisrinės taisyklės, o kuro per mėnesį sezono metu išpilstoma apie 60 tūkstančių litrų.

Ponia Kristina dabar dirba viena. Anksti ryta išleidžia vairuotojus su pilnomis kuro talpomis, tris valandas pietauja ir baigia darbą apie 17 valandą, kai dyzelinu aprūpinami visi automobiliai, nu-

Parašas po foto.

rodytais maršrutais išvykstantys kitos dienos ankstų ryta.

Atostogauja ponai Kristina dažniausiai žiemą kaip ir visi kelininkai, kai darbų mažiau: „Anksčiau įmonė visus metus dirb-

davo panašiais tempais. Kelius važiavavo, karjerai buvo eksplotuojami, sankasas statydavo, žvyras gabendavo. Žiemą atlikdavo visus įprastus darbus, išskyrus asfaltavimą“.

Visas Kristinos Dumbrienės gyvenimas susijęs su darbu kuro sandėlyje. Čia ji susipažino su savo vyru Jonu. Jonas Dumbrys kelių statybos ir remonto įmonėje 1961 metais pradėjo dirbtį sunkvežimio

vairuotoju, vėliau autobusiuku į objektą ir iš jo vežiojo žmones.

„Atvažiavo į degalinę kuro“, - pirmajai pažinti su būsimu vyru prisiminė ponai Kristina. - „Gražiai draugavome ketverius metus. Su siužokėme 1969-aisiais“.

Dabar Jonui Dumbriui jau 71-eri, pensininkas. Sūnui Regimantui - 38-eri, jis dirba Rokiškio priešgaisrinėje gelbėjimo tarnyboje. Marti nusekė Kristinos Dumbrienės pėdomis - dirba „Lukoil“ degalinėje. Sūnus su žmona Dumbriams padovanojo du anūkus: dešimtmetis Ugnius ketvirtokas, o Tanui - ketveri.

Kristina ir Jonas Dumbriai įsikūrė visiškai netoli darbovietės, Geležinkelio gatvėje. „Palikome sūnui namą mieste, patys nusipirkome miesto pakraštyje. Yra ir 36 arai žemės“, - džiaugėsi ponai Kristina, kad gėlių ir daržovių yra kur pasisodinti.

Senas namas reikalauja daug priežiūros ir remonto, todėl Dumbriams nėra kada nuobodžiauti.

„Kaip metai greit prabėgo. Tik ką buvome jauni, o dabar jau seni“, - atsidūsta Kristina Dumbrienė.

Jaunatviška, energinga moteris vasarą šventė 65-erių metų sukaktį. Bet kuro kolonėlės karalienės posto atsisakyti neketina: ir su žmonėmis bendrauti malonu, ir papildomi pinigai pravers.

Pigios elektros energijos zonoje verda asfaltbetonio gamyba

Svérėja Ala Lizunova savo darbo vietoje mato ant elektroninių svarstyklų užvažiavusio automobilio svorį.

Anicetas PRANSKŪNAS

AB „Panevėžio kelial“ Rokiškio filialo Dūkšto bazés darbuotojai laukia naujos atominės elektrinės statybos, nes tokis milžiniškas objektas užtikrintų jiems darbą ne vienriems metams.

„Šioje vietoje prieš kelis dešimtmiečius buvo pirmasis betono gamybos mazgas. Jis tiekė žaliavas statant dabartinę Ignalinos atominę elektrinę. Daugiau naudojamas nebuvuo. Tik 2000-aisiais metais AB „Panevėžio kelial“ išsinuomojo dalį gamybinės teritorijos,

Šalia administracinių patalpų esančiose būties patalpose sezono įkarštyje prisilaudžia krovinių automobilių vairuotojai. Bazés vadovas Vasilius Lizunovas.

kur buvo pastatyta asfaltbetonio maišykla“, - Dūkšto asfaltbetonio bazés kūrimosi istorija prisiminėjos vadovas Vasilius Lizunovas.

Išnuomotame apie dvių hektarų žemės sklype per keturis mėnesius buvo sumontuota šiuolaikiška maišykla „Teltomat“, per

valandą pagaminanti 85 tonas reikiamas sudėties asfaltbetonio. Montavimo darbai buvo vykdomi pačiu AB „Panevėžio kelial“ darbuotoju jėgomis, vokiečių specjalistai atliko tik suderinimo darbus.

2008-aisiais, kaip ir pernai, nedidelis dešimties asmenų kolektivas pagamins apie 40 tūkst. tonų asfaltbetonio. Tai bemaž pusė produkcijos, kurią pagamina Rokiškio filialas.

Pasak Dūkšto bazés kolektivo, su rokiškėnais bendradarbiaujama labai gražiai ir konstruktyviai. Prieikus kokios detalės ar skubaus remonto tuoju pat atsiunciami specialistai, nes pačiai Dūkšto bazei siauros srities specialistų nuolat laikyti neapsimoka: gedimai labai reti, o profilaktika atliekama žiemą, ne darbų sezono metu.

Bazés vadovas Vasilius Lizunovas, darbų vadovas Remigijus Zavariskis, svérėja Ala Lizunova, du maišykles operatoriai, pakrovėjo mašinistas, elektrikas ir sargai - štai ir visas negausus gamybos bazés kolektivas, atliekantis didelius darbus. Vienoliktas kolektivynarys - Sargis, dieną naktį budriai saugantis jam patikėtą objekta.

Šiais metais darbų sezona baigsis anksti, - apgailestavo bazés vadovas. - Netoli ese vykė žvyrkelių asfaltavimas jau baigiasi, o nepalankios oro sąlygos tikrai neleis dirbti taip ilgai, kaip pernai".

Kolegos viliasi, kad Europos Sajungos investicijos dar bent penkerius metus aprūpins darbu visus kelininkus, tarp jų - ir Dūkšto bazę. Produkciją iš šios bazés perka ne tik AB „Panevėžio kelial“ įmonės, bet ir VĮ „Utenos regiono kelial“, UAB Melinga“. Nuolatiniai klientai - UAB „Zarasų automobilių kelial“, kuri savo gamybinės bazés neekspluoatuoją jau dešimt metų.

Apie galimybę dalyvauti naujos atominės elektrinės statyboje Dūkšto bazés kolektivas kalba lyg ir juokaudamas. Kita vertus, susabdžius dabar veikiančius reaktorius nuogastauja dėl elektros energijos brangimo.

Ignalinos atominės elektrinės zonoje, tai yra 30 kilometrų spinduliu, esantys miestai - gyvenvietės dabar turi lengvatą. Pavyzdžiu, zarasiškiai šiuo metu už elektros energijos kilovatvalandę moka tik po 16,5 cento, tai yra perpus mažiau nei kiti šalies gyventojai.

„Kad tik darbo visi turėtume, tada ir elektros energijos brangumas bus ne tokis baisus“, - optimistinė gaida pokalbių užbaigia Dūkšto bazés darbuotojai.

Už atstatytą lizdą gandrai atsilygino su kaupu

Loreta DEKSNYTÉ

Mechaninių dirbtuvių vidiniame kieme dar sovietmečiu įrengus artezinį gręžinį, jo apsauginė zona su vandens bokštu buvo apsodinta medžiais. Mažas žalias lopinėlis gamybinėje teritorijoje émė traukti praskrendančių gandru dėmesį. Žadėjė kelti gandralizdžio pagrindo rémą vieną iš medžių vyrai galiausiai jį patalpino vandens bokšto viršuje.

Pusiau juokais buvo nutarta atlikti ekologinį eksperimentą ir įrodyti, kad miestiečių vadinama „pekla“ (taip buvo tituluojama artezinio gręžinio teritorija) ne tokia ir juoda. Kaip žinia, tais laikais oro valymo filtrai ir aplinkosauga gyvavo tik šukiuse.

Eksperimentas pavyko - nauji namai gandrums patiko. Atskrido kasmė, ir gana anksti, augino gausias šeimynas. Jaunieji gandriukai tapdavo tikrais kelininkais: sukiodavosi tarp technikos, nesibaimino nei triukšmo, nei žmonių. Senbuviai pajuokaudavo - gandrai ir apie metus, ir apie vakuus pranašauja.

Taip gandrai kelininkų kieme tapo gerbūvio, gausos ir švaros simboliu. O šiųmetį pavasarij, neatlaikęs metų ir kritulių naštos, senasis bokštas émė ir nugriuva. Kartu su juo išipilius pabiro ir gandralizdis. Vyrai émësi atstatymo darbų, išsalij buvo nustumtinet mechanizmų ir maišykles remonto rūpesčiai.

Kaskart direktoriui pasiteiravus apie remonto darbų eiga, rimtosios dalies pabaigoj nuskambėdavo ir gandralizdžio tema: „Remontas remontu, bet va, gandralizdis... Vieną savaitę statom stulpą, kitą - virinam réma, trečią - keliam į aukštį“. Pagaliau visi leng viau atsikvėpė - suspėjom!

O susiruošę gržti gandrai tikrai jautė, kad yra laukiami. Visas būrys jaunu tėveliu, dirbančiu Rokiškio filiale, šiais metais buvo pradžiuginti gyvais lauknešeliais:

kelio darbininkas Ianas Ševiakovas - sūnumi Agniumi,

kelio darbininkas Tomas Varnas - sūnumi Edvinu,

elektrikas Marius Stelionis - dukra Deimante;

kelio darbininkas Kestutis Venclavas - dukra Kamile,

darbų vadovas Rimantas Čeponis - sūnumi Mantu,

pakrovėjo mašinistas Ramutis Araminas - dukra Otilija,

kelio darbininkas Vaidas Karolis - dukra Méja.

Ir netikėtai laudies išmintim...

Sveikiname laimingus tėvelius, net jei vaikučių oficialiai ir „nedeklaravo“. Linkėjimai matytiems.

Mažoji Deimantė Stelionytė

Pernai gruodžio mėnesį Dūkšto bazéje vyko Priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos surengtos pratybos.

Nedidelis bazés kolektivas per metus pagamina dešimtis tūkstančių tonų asfaltbetonio. Iš kairės: elektrikas Fidoras Kuznecovas, Vasilius Lizunovas, Ala Lizunova, Remigijus Zavariskis ir asfaltbetonio maišykles operatorius Vilnius Adamonis.

Transeuropiniuose keliuose – nestandartiniai darbai

Družų viadukas. Kelio darbininkai riša išlyginamojo sluoksnio armatūros tinklą.

Anicetas PRANSKŪNAS

AB „Panevėžio kelias“ baigė projekto „Transeuropinio tinklo kelių Vilnius–Lyda ir Vilnius–Panavėžys–Šiauliai–Palanga plėtra. Kelių Vilnius–Panavėžys, Panavėžys–Šiauliai, Šiauliai–Palanga rekonstrukcija ir dangos stiprinimas“ pirmojo etapo darbus, numatyta sutartyje.

Projekto vykdymo metu dešimtyje ruožų buvo atlikti kelio dangos stiprinimo darbai, įdiegtos įvairios eismo saugumo priemonės, pastatytos požeminės perėjos, atnaujinant 14 tiltų ir viadukų.

„Šis projektas buvo sudėtingas darbų organizavimo požiūriu. Magistralėje Vilnius–Panavėžys kelio dangos stiprinimo darbai buvo atliekami 9 ruožuose, kurių bendras ilgis - 7,57 kilometro. Kiekvienu atveju eismą magistralėje reikėjo organizuoti viena puse“, - pasakojo AB „Panevėžio kelias“ projektų di-

rektorius Audrius Butkūnas.

Panašios eismo aprūpimo priemonės magistralėje buvo taikomos ir keičiant 14 tiltų ir viadukų paklotą, stiprinant jų perdangas.

Taip pat Vilniaus miesto prieigose buvo įrengta 3,37 kilometro tvorus, užkertančios kelią pėstiesiems išeiti į važiuojamąjį kelio dalį, bei 3,54 kilometro atitvarų, nelaimės atveju neleidžiančią automobiliui nuvažiuoti nuo kelio. Kaip viena iš eismo saugumo priemonių buvo įrengtas Krikštėnų sankryžos apšvietimas (14 apšvietimo stulpų). 22-ajame ir 38-ajame kilometruose, skaičiuojant nuo Vilniaus, įrengtos požeminės perėjos laukiniams gyvūnams.

Neįprasta požeminė perėja pėstiesiems pastatyta 10 kilometrų atstumu nuo Vilniaus ribos. Tai antroji požeminė perėja Lietuvoje, kurios statybai panaudota metalinių spraugstasių konstrukcija: ant metalinės spraugstasių klojamos

gelžbetonio plokštės, ant jų įrengiamai įprasta kelio danga, o po plokštėmis kasamas tunelis. Tokiu būdu pirmoji požeminė perėja buvo įrengta Kaune, prie prekybos centro „Mega“.

Nestandartinus darbus teko atlikti ir kelyje Šiauliai–Palanga. Dvių kilometrų ruože kelio dangą teko ne platinti, kaip įprasta, o siaurinti. Tai visiems automobilininkams gerai žinoma kelio atkarpa už Šiaulių, kuri sovietmečiu buvo išplatinta, kad prireikus galėtų nusileisti léktuvai. Gynybos reikmėms šis ruožas neberekalingas, todėl projekto vykdymo metu kelio sankasa buvo susiaurinta nuo 21 iki 12,5 metro, o asfalto danga susiaurinta nuo 16 iki 9 metrų.

Šiuos darbus AB „Panevėžio kelias“ vykdė vadovaujantis 2007 m. spalio 15 d. pasirašyta sutartimi su Lietuvos automobilių kelių direkcija prie Susisiekimo ministerijos. Darbai baigtini 2008 m. spalio 31 dieną.

Iškraunami turėklų blokai tuneliniam viadukui.

Darbų vadovai rekonstravo žvyrkelį savo gimtinėje

Iš kairės: K.Kaminskas, J.Každailienė, R.Legis.

Tautvilis UŽA

laiką sutrumpino perpus. Naudojant įprastas technologijas darbai galėjo trukti daugiau nei dvi savaitės.

Simbolinėkai, kad Kęstutis Kaminskas ir Ričardas Legis yra kilę iš to krašto, kur buvo vykdomi darbai, - iš Viešintų. Abu mokėsi Viešintų vidurinėje mokykloje, abu baigė Kauno politechnikumą. Dabar vėl gilina žinias neakivaizdiniu būdu studijuodami aukštostojimo mokykloje.

Zemiečių atliktu rekonstrukcijos darbų įvertinti buvo atvykusi ir Viešintų seniūnė Janė Každailienė. Už kruopščiai atlikta darbą padėkojo dirbusiems kelininkams ir darbų vadovams K.Kaminskui bei R.Legui.

Adolfas Véjelis – čempionas ir pasaulio rekordininkas

Adolfas Véjelis sakėsi jau turis pakankamai medalių už kiekvienus drauge su žmona išgyventus metus, o jų „šeimyninius stažas“ siekia keturiadesimt metų.

Atkelta iš 1 psl.

Hobis rimitu sportu virto jau tapus pensininku.

2006 metais Pamaskvėje vykusiame čempionate Adolfas Véjelis išskovojo čempiono vardą tarp veteranų ir pasiekė du pasaulio rekordus. „Nuvažiavau, pamačiau, nugalėjau“, - droviai šypsojosi daugkartinis pasaulio čempionas, kai buvusieji kolegos džiaugėsi jo medaliais.

2007 metais Pasaulio ir Europos čempionatas vyko Archangelske. „Visos pirmos vietos ir rekordai“, - taip lakoniškai apibūdino rezultatus sunkialetis. Pasaulio čempiono vardą A.Véjelis išskovojo ir pernai San Diego (JAV) vykusiam pasaulio čempionate.

„Lietuvos čempionatai, apskrities čempionatai, Žemdirbių taurė“, - kaip įprastą dalykų vardijo varžybas ir pasiekimus A.Véjelis. Jo nuomone, sporte amžius - ne riba.

1968 metais Panevėžio kelių statybos valdyboje Nr. 5 buldozerio mašinistu pradėjęs dirbtį Adolfas Véjelis, pasak kolegų, tapo geriausiu įmonėje greiderio mašinistu. „Išdirbau 35 metus. Tik trumpam buvau pabėgęs. Esu labai dėkingas bendrovei, kad remia mano keliones. Visur reklamuoju savo įmonę“, - kalbėjo sportininkas.

AB „Panevėžio kelias“ sandėlininkė dirba ir Adolfo žmona Ona Véjelienė. „Baiminasi dėl manės, rūpinasi, kai išvykstu, ir džiaugiasi, kai sugržtu su medaliais“, - neslepė sportininkas.

Įmonės raidą ir darbuotojus įamžino knygoje

V. Puidokas (dešinėje) dėkoja konsultantėms J. Keršulienei (kairėje) ir V. Kerulienei (centre).

Anicetas PRANSKŪNAS

AB „Panevėžio kelias“, siekdama įamžinti ilgametę savo įmonės raidą bei jos darbuotojus, išleido knygą „Kelio žmonės“. Ši knyga dabartiniams ir buvusiems įmonės darbuotojams, svečiams buvo pristatyta rugpjūčio 22 d.

Pasak bendrovės generalinio direktoriaus Virmanto Puidoko, įmonės istorija buvo pradėta sudarinti jau prieš dešimtį metų. Pirmuoju apibendrintus buvusios Panevėžio kelių

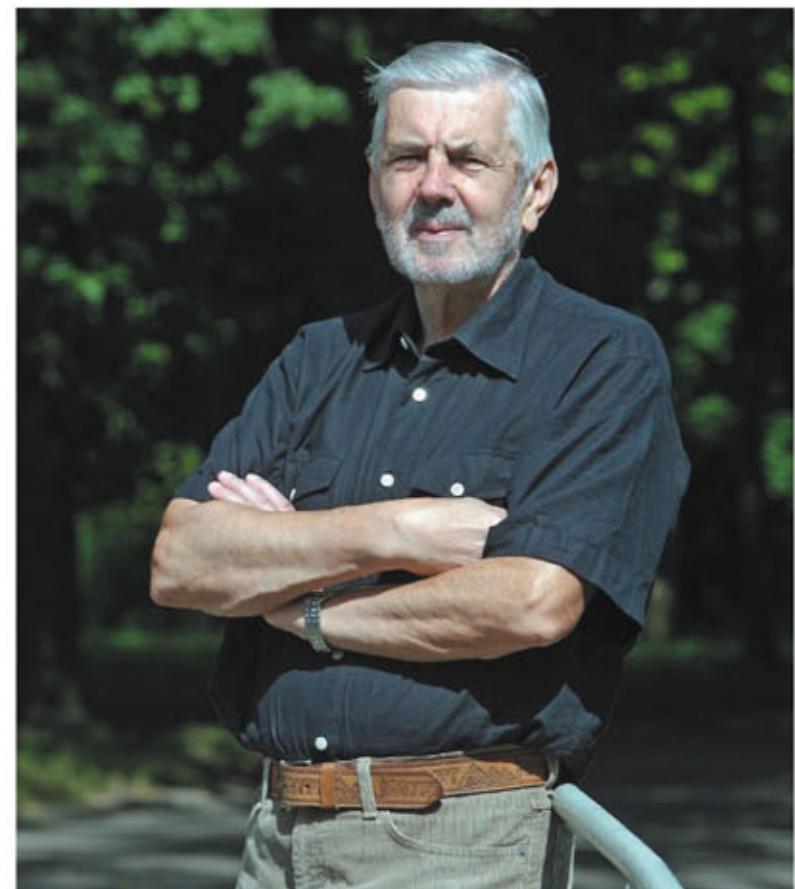
statybos valdybos Nr.5, o vėliau AB „Panevėžio kelias“ raidos faktus pradėjo sistemiinti buvęs bendrovės stebėtojų tarybos pirmyninkas Valdas Šimoliūnas, kurį į paskutinę kelionę kolegos palydėjo šią metų sausį. Vėliau medžiaga buvo nuolat kaupiamą, kol 2006 metų pabaigoje buvo apspresta knygos konцепcija.

Sudarant leidinį jo autorius ir redaktoriai tapys įmonės darbuotojai: buvęs ilgametis gamybiniotechninio skyriaus vadovas Vytautas Blažys, buvusi ekonomistė Janė

Keršulienė, daug metų direktoriaus sekretore dirbusi Vida Marija Kerulienė (dabar archyvarė) ir kiti.

Ši knyga - tai paminklas tiems kurių jau nebéra. Jonui Gražiui, Algimantui Butkūnui, Valdui Šimoliūnui ir kitiems išėjusiems. Kita vertus, knyga – tai padėka visiems darbuotojams už jų triūsa, širdies šilumą, nepailstantį siekimą ir atsidavimą, - kalbėjo bendrovės vadovas.

Solidžiai odiniai viršeliais 350 puslapių leidinys talpina informaciją apie 43 bendrovės gyvavimo metus.

Vytautas Blažys, redaktorius ir tekstu autorius, dėl kojos traumos negalėjo dalyvauti knygos pristatyyme.

Jame taip pat pateikiama visų kada nors įmonėje dirbusių žmonių sąrašai, surinkti vadovaujantis archyvo medžiagą. Seniausiai įrašai datuojami net 1943 metais, kai Panevėžio kelių statybos valdybos Nr.5 dar iš vi-

so nebuvu. Tada kelių statybų ir priežiūrą Panevėžyje, kaip ir visoje šalyje, vykdė kitos organizacijos, kurių vėliau buvo reorganizuotos ir pervardintos. Darbuotojų sąrašas siekia 5500 asmenų.

Vyriausias amžiumi knygos pristatymo dalyvis - buvęs ilgametis vairuotojas Stasys Kemeraitis (kairėje). Jam - V. Puidoko skirti sveikinimai.

Knygos pristatymo pabaigoje visas kolektyvas tradiciškai sudainavo Virgio Stakėno sukurtą įmonės himną „Kelio vyrat“.

Tautvilis Uža laisvalaikį skiria fotografijai

Anicetas PRANSKŪNAS

AB „Panevėžio kelias“ mechanizacijos skyriaus darbuotojas Tautvilis Uža savo gimtinę - Viešintų kraštą (Anykščių rajonas) - įamžino knygoje „Viešintiškių pražydinta žemė“. 600 egzempliorių tiražu išleistame leidinyje - šimtai nuotraukų, atspindinčių gražiausius Tautvilio Užos žemiečių sodybų kampelius. Autorius itin dosnū rēmėjų neturėjo, tad knygai išleisti panaudojo gautą kompensaciją už tévelių žemę Laičių kaime. Ši knyga pirmą kartą buvo pristatyta rugsėjo 28 d. miestelyje vykusiu Šv. Mykolo atlaidų metu.

„Sugaišau tam darbui dvi vasaras. Pirmojoje knygos dalyje įamžintos 65-ios Viešintų miestelio gyventojų sodybos, o antrojoje – 30-ies iš Viešintų kilusių žmonių, dabar gyvenančių kitur tarp išradinčių puoselėjamų margaspalviais gely-

nais išdabintų, namų aplinkos“, - pasakojo knygos sudarytojas ir fotografas.

Aplinkos puoselėjimo tradicijos Viešintų krašte, pasak T.Užos, formavosi dešimtmeciais, jau nuo jo tévelių laikų. Viešintose labai stipri kaimo bendruomenė, aktyvi seniūnė, nuolat rengiami gražiausią sodybų konkursai. Tai skatina gyventojus pasitempti, tvarkytи aplinką, kaimynai net lenktyniauja vienisiu kitaip.

Pats Tautvilis gyvena Panevėžyje, Naujamiesčio gatvėje. Tėvų įkvėptas noras pražydinti žemę puoselėjamas ir toliau, todėl namo aplinką prižiūrėti ir gražinti padeja duktė Aušra.

„Žinoma, po visą Lietuvą yra daug daugiau išsibarsčiusių viešintiškių, kurių sodybos tikriausiai labai gražios. Man pavyko nufotografuoti tokias, kurias žinojau, arba kas nors rekomendavo Panevėžio, Kupiškio,

Anykščių rajonuose“, - kalbėjo knygos autorius.

Keturioliktus metus AB „Panevėžio kelias“ dirbantis 62 metų Tautvilis Uža sakėsi fotografija susidomėjės dar moksleiviškame amžiuje. Brolis Vidmantas turėjo fotoaparatus „Smiena“, jis ir įkvėpė Tautvilį fotografijai.

Ši aistra buvo tokia didelė, kad besimokydamas Hidromelioracijos technikume iš gaunamos stipendijos susitaupiau ir nusipirkau aparatus „Zorkij“. Taip visą gyvenimą ir fotografuoju. Miestelio renginius, artimius, draugus, šeimos šventes. Išbandžiau fotoaparatus „Kijev“, „Zenit“ ir ilgai su jais dirbau. Speciaišiai šiai knygai parengti įsigijau šiuolaikišką skaitmeninį fotoaparatus „Sony“, - pasakojo knygos autorius.

Jo nuomone, negabių žmonių nėra, kiekvienas turi kokių nors talentų. Jis pats save išreiškia fotografuodamas, rašydamas. T.Užos

Tautvilis Uža: „Norisi ką nors palikti po savęs ateinančioms kartoms.“

parengtus straipsnius publikuoja „Valstiečių laikraštis“.

Kurėjas pasidžiaugė, kad įpusėta ir antroji knyga. Tai viešintiškių prisi-

minimai, apimantys laikotarpį nuo pokario metų iki šių dienų. Tarp kelių šio leidinio autorų - ir Tautvilis Uža.

Įdiegta nauja asfalto klojimo technologija „karštas ant karšto“

Plentvolio mašinistas Algimantas Riauba.

Anicetas PRANSKŪNAS

Atliekant valstybinės reikšmės krašto kelio Daugpilis–Rokiškis–Panevėžys ruožo nuo 101,3 iki 106,15 km dangos stiprimo darbus, AB „Panevėžio kelai“ pritaikė naują ne tik Lietuvoje, bet ir kitose ES šalyse technologiją, specialistų vadinačią „karštas ant karšto“.

Technologijos „karštas ant karšto“ išskirtinis bruožas yra tas, kad apatinis asfalto sluoksnis klo-

jamas ir tankinamas klotuvu (atsiskant tankinimo plentvoliu), o antras asfalto sluoksnis sklotuvu klojamas ir tankinamas iš karto, apačiam sluoksniniu dar nespėjus atvėsti.

Taikant šią metodą galima viškai atsisakyti rišamosios medžiagos - bitumo emulsijos - naudojimo, nes abu asfalto sluoksniai ne tik susiklijuoja, betir sukimba vienas su kitu, taip padindami kelio dangos atsparumą.

Naujojant technologiją

Kairėje – darbu vadovas Dainius Žiaunys, dešinėje – klotuvu mašinistas Alvydas Šinkūnas.

„karštas ant karšto“, asfaltuojamame kelyje sudaromas savitiškas traukinys, susidedantis iš pirmojo ir antrojo klotuvų bei mobilaus tiektuvo, kuris teikia asfalto

mišinį abiems klotuvams.

Ši technologija leidžia pakloti nuo 3 iki 8,5 m pločio dvių sluoksninių asfalto juostų be jungiamosios siūlės. Tokiu būdu sutrumpėja laikas užduočiai atlirkti, galima atsisakyti rišamųjų medžiagų, o didesnis sukibimo laipsnis tarp dvių asfalto sluoksninių garantuoja kelio dangos ilgamžiškumą.

Beje, keičiasi ir klojamo asfalto sluoksninių storis bei sudėtis. Nauja technologija reikalauja specialios sudėties asfalto masės, kurią pajėgios tiekti Lietuvoje veikiančios kelių statybos medžiagų gamybos bazės, o viršutinis asfalto sluoksnis, vadinas dėvėj-

mosi sluoksniu, klojamas daug plonesnis nei įprasta, o tai leidžia sumažinti savikainą.

„Kelio dangos stiprinimo darbai tarp Vaivadų ir Paliūniškio gyvenviečių naudojant įprastą technologiją galėjo trukti tris savaites ir ilgiau, o naujoji technologija leido darbu laiką sutrumpinti iki savaitės“, - sakė AB „Panevėžio kelai“ generalinis direktorius Virmantas Puidokas.

Sutartį dėl kelio Daugpilis–Rokiškis–Panevėžys dangos projektavimo ir atnaujinimo darbų AB „Panevėžio kelai“ su Lietuvos automobilių kelių direkcija pasirašė 2008 m. liepos 18 d. Darbai baigtini šių metų lapkritį.

Asfaltbetonio klotuvu operatoriai Linas Nevelis (kairėje) ir Darius Povilavičius.

Klotuvu mašinistas Tadas Blaškys.

Volo mašinistas Aurelijus Jarašiūnas.

Kulinarijos subtilybėmės domisi ne tik moterys

Rosita Gurevičienė.

Anicetas PRANSKŪNAS

Jau keletą metų AB „Panevėžio kelias“ kolektyvas kaip geriausią šeimininkę įvardija inžinierę ekologę Angelę Skarbalienę. Jos paruošti buroje tirpstantys pyragai ir užkandžiai puošia ne vieną kolektivo švenčių stalą.

„Jeigu gėlė neauga ar nyksta, tai mes ją atiduodame Angelei. Visas atgaivina“, - taip neeilinius Angelės su gebėjimais šeimininkės įvaizdžio. Nepaisant to, kad yra jos

AB „Panevėžio kelias“ moterys – puikios šeimininkės. Iš kairės: Birutė Čeponytė, Irena Makrickienė, Angelė Skarbalienė.

receptų knygos elektroninė versija, kurią kolegos perduoda vieni kitims, pati inžinierė visiškai nenori prisijoti jai priskiriamų laurų.

„Tą knygą sudarė mano dukra iš mano mamos, mano pačios turėtų receptų, iš įvairių žurnalų ir knygų iškarpu. Knygoje daugybė ir mūsų

moterų pasiūlytų patiekalų. Žinokite, net vyrai domisi maisto gaminių, ir tai labai smagu. Ne vienas, norėdamas pradžiuginti savo šeimą ar draugus, teiraujasi vieno ar kito patiekalo“, - pasakojo Angelė.

Pasak Angelės, moterys mielai

daliasi patirtimi, tariasi, koreguoja receptūras, kad patiekalas būtų kuo gardesnis.

Ilgėjantys vakarai norom nenurom kiekvieną kviečia dažniau užsukti į virtuvę. Šiame numeruje pateikiame naujausius jau išbandytus patiekalų receptus.

PATIEKALŲ RECEPTAI

Prancūziškas kalakutienos troškinys

450 g pjaustyti kalakuto šlaunelių
2 šaukštai miltų
paukštienos prieskonai
1 šaukštasis alvyv aliejus
2-4 smulkiai supjaustytos česnakų skiltelės
1 didelis susmulkintas svogūnas
3 supjaustyti saliero stiebai
225 g supjaustyti morkų
400 g supjaustyti konservuotų pomidorų
2 šaukštai švelnaus pomidorų padažo
150 ml kalakutienos arba vištienos sultinio
400 g virtų pupelių
2 šaukštai susmulkintų petražolių

Kalakutienos gabaliukus išvilioti prieskoniuose ir miltuose. Likusių miltų neišmesti. Keptuvėje ikaitinti aliejų ir pakepinti mėsą, kai ji apskrus, šaukštai išimti iš keptuvės. I keptuvę sudėti česenaką, svogūną, salierus ir morkas, patroškiinti maždaug 5 min., kol suminkštės. Sudėti kalakutieną atgal į kep tuvę su daržovėmis ir suberti į ją likusius miltus. Troškinti 2 minutes nuolat maišant. Po 2 min. sudėti pomidorus (jei nuo jų bus pribégusiu sulčiu - supilti ir jas) ir pomidorų padažą, sumaišyta su sultiniu, taip pat virtas pupėles. Palaikti, kol troškinys keptuvėje užvirs, tuomet uždengti ir sumaižinti karštį.

Troškinti reikia ant nedidelės ugnies 40-45 minutes arba, kol kalakutiena suminkštės. Kartais troškinį reikia pamaišyti. Prieš patiekiant į stalą pabarstyti petražolėmis.

Keptas viščiukas su apelsinais

viščiukas (1-1,5 kg)
2-3 apelsinai (400 g)
4 šaukštai sviesto
2 šaukštai imbiero cukutų svogūnas (100 g)
žiupsnelis malto imbiero druska, pipirai, petražolių šakelės
Aptepui: 2 šaukštai medaus, 2 šaukštai imbiero cukutų, žiupsnelis malto imbiero.

Su kiaušėmis kepta jautiena arba kiaušienė

1 kg mėsas
1 stiklinė svarainių sulčių
2 šaukštai sviesto
1 šaukštasis pyrago džiūvėsėlių arba miltų
4-5 kiaušės druska

Jautieną užpilti marinatu (1 litrui vandens - 3 šaukštai 9% acto). Laikyti 2-3 valandas. Išmirkyt mėsą iš visų pusų išmušti, padaryti 12-15 dūrių. Kiaušines nuplauti, nuluputi, supjaustyti skiltelėmis ir sumaišyti į mėsą. Taip paruošta mėsą dėti į keptuvę, užpilti lydytu svies tu, užbars tyti pyrago džiūvėsėliais ir kepti. Kai truputį parausta, supilti svarainių sultis, pabarstyti druska, maltais pipirais arba kalendra, iplisti 1 stiklinę karštą vandens.

Kepinį nuolat laistytis sultimis, kuriose kepa. Kai iðdurus peiliu pasirodo baltoji sultys, keptuvę uždengti ir dar mėsą patroškinti. Valgyti užpulus padažu, kuriamė kepę, su virtomis bulvėmis arba marinuotais obuoliais.

Keptas žąsis arba kalakutas su obuoliais

1 žąsis arba kalakutas druska
3 šaukštai citrinos sulčių ar baltojo vyno
1 kg obuolių (džiovintų slyvų) vanduo

Paukštio vidų ir išorę įtrinti druska ir citrinos sultimis. Obuolius arba slyvas sukimšti į vidų ir

užsiūti. Iš didesniųjų obuolių išimti sėklides. Paukštį įkeptu padėti ant nugaros. Kalakutą iš viršaus galima aptapti ištirpintu sviestu ar grietine. Paukštį apkepinti orkaitėje iš pradžių 180-200°C temperatūroje, paskui palaistyti karštū vandeniu iš sumažinti temperatūrą iki 135-150°C. Kepti kartkarčiais palaistant sultimis. Kepama 1,5-3 valandas (prieklau so mai nuo paukštio amžiaus).

Kai paukštis iškeps, ištarkuti siūlus, šaukštū išimti obuolius, perpjauti odą apie sparnelius ir šlaunes, šlaunes nulaužti ir per sanarij perpjauti pusiau. Krūtinėlės minkštumą nupjauti nuo kaulo ir supjaustyti istrižais gabalėliais. Paukštienos gabalus sudėti į pašildytą dubenį, kai ir visą paukštį. Kad geriau laikytuosi, nugarėlė galima atskirti nuo krūtinėlės ir padėti į dubenį taip, kad krūtinėlės viršutinė dalis remtusi į išlenktą nugaros kaulą.

Šalia kepsnio gražiomis grupėlėmis sudėti keptas bulves, obuo lius, slyvas. Patiek ti saldžiarūgščių salotų iš marinuotų vaisių ir daržovių: slyvų, serbentų, moliūgų. Padažui tinkai sultys, kuriose buvo kepama.

Tortas „Napoleonas“

Tešlai: 1 kiaušinis, 0,5 kg karališkų miltų, 1 indelis grietinės, 250 g margarino

Margariną sutarkuoti, įmušti kiaušinių, sudėti grietinę, miltus. Suminkyti tešlą ir ją padalinti į 18-20 kamuoliukų, labai plonai iškočioti, subadyti šakute (kad vienodžiau iškiltų), apipjauti pagal norimą formą ir iškepti.

Perteipimui: 2 pakeliai sviesto (gero, tikro, pvz. „smetoniškas“), 1 stiklinė cukraus, citrinos rūgštėlis ir vanilinio cukraus pagalskonį.

Sviestą (kambario temperatūros) sumaigytį šakute, prideti cukraus ir mediniu šaukštū išsukti iki purumo. Pasiruošti klijus.

Klijams: 2 stiklinės vandens, 2 šaukštai miltų. Vieną stiklinę vandens supilti į puodą ir užvirinti. Į kitą stiklinę vandens sudedame miltus, išmaišome

ir supilame juos į verdantį vandenį. Verdame kaip kisielių. Atvésintus klijus supilti į išsuktą sviestą. Gerai išsukti.

Papločius sutepti paruoštu pertepimu (1 šaukštą pertepimo peiliu plonai paskleisti ant papločio) ir papuošti trupiniais, cukraus pudra.

ROSOTOS TRUPINIŲ PYRAGAS (labai greitai paruošiamas)

0,5 kg miltų („Ekstra“ arba „Karališkų“)

150 g sviesto arba margarino

1 stiklinė cukraus

3 kiaušiniai

1 šaukštelišis (be kaupo) sodos, nugesintos su actu ar rūgštelle vanilinio cukraus

Iš visų produktų užminkyti kietą tešlą. Dėti į šaldytuvą ir leisti miltams išbrinkti. Ant kepimo popieriaus sutarkuoti pusę tešlos, uždėti norimos uogenės (obuoliens, juodujų serbentų ar kt.). Ant viršaus užtarkuoti likusią tešlą. Kepti, kol gražiai paruduos. Virš galima apibarstyti cukraus pudra.

Pastaba: vetejote uogenės galima dėti ir paruoštą varškę (norimo saldumo, su sutarkuota nuplikyta citrina).

Sausainiai „Sveikuoliai“

1 pakelis sviesto

3 kiaušiniai

rūgpienio 1 stiklinė (arba grietinės ar grietinėlės)

1 stiklinė cukraus (galima ir mažiau, pagal kiekvieno norus)

1 šaukštelišis (be kaupo) sodos, nugesintos su actu ar rūgštelle vanilinio cukraus

saulėgražių, razinų, linų sėmenų, ananasų kubelių, džiovintų persikų arba slyvų, riešutų jeigu turite ir norite ir t.t.

miltų tiek, kad būtų galima tešlą dėti su šaukštū (tik neskyta)

Sviestą ant mažos ugnies ištirpinti mašiant mediniu šaukštū. Sudėti kiaušinius, cukru, grietinę. Maišyti, kol ištirps cukrus. Supilti miltus, nugesintą sodą ir visus likusius prieklai. Pamirkytu vandenye šaukštū dėti norimo dydžio sausainukus (ant kepimo popieriaus) ir kepti, kol gražiai pagels.

Sveikinimai

70-mečio proga

Leoną Orlovą, sargą-prižiūrėtoją (1938 10 17).

60-mečio proga

Petrą Garucką, akmenskaldės operatorių (1948 11 16);

55-mečio proga

Kazimierą Sėlinto, vairuotoją (1953 11 23).

50-mečio proga

Edvardą Rapkevičių, vairuotoją (1958 09 01);

Vytautą Jukną, darbų vykdymo padalinio vadovą (1958 09 27);

Kestutį Bajarūną, vyriausiąjį darbų vadovą (1958 11 02);

Alfredą Pakštą, kokybės sistemos ir

kontrolės tarnybos vadovą (1958 11 24);

Almantą Pupelį, Rokiškio filialo di-

rektorium (1958 12 28).

45-mečio proga

Gintautą Kučinską, kelių dangos klojimo mašinų operatorių (1963 09 05);

Alvidą Bimbirį, vairuotoją (1963 09 13);

Laimutę Bulovą, volo mašinistą (1963 10 13);

Gintautą Plunge, traktorininką (1963 10 22);

Irvidą Pauliuką, santechniką (1963 10 27);

Alydą Karnicką, vairuotoją (1963 10 27);

Ausrą Lukšienę, projektų inžinierę (1963 11 04);

Arydą Zapalski, statybos direkto-

rių (1963 11 08);

Egidiją Žilaitį, inžinierų-lab-

rantių (1963 12 07).

40-mečio proga

Liną Banelį, kelininką (1968 09 09);

Sigitą Valentiniavičių, brigadi-

ninką (1968 09 17);

Valentiną Andrijauską, ekskava-

toriaus mašinistą (1968 10 04);

Si g i t q A t r a s k e v i ī u ,

sargą-prižiūrėtoją (1968 10 06);

Gintarą Malčiauską, UAB „Construc-

“ generalinį direktorių (1968 10 07);

Sigitą Sadauską, kelininką (1968 10 15);

Albertą Karpačiauską, operatorių (1968 10 25);

Eugeniją Šegamogą, vairuotoją (1968 11 15);

Gintarą Bražionį, darbų vykdymo padalinio vadovą (1968 11 18);

Almantą Karaliūną, brigadininką (1968 12 19);

Remigijus Šedys, vairuotojas (1968-12-18);